

Nr 632.

Av herr Wallentheim m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 344, med förslag till förordning om nöjesskatt.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 344/1945 föreslås en rad betydelsefulla förändringar i nu gällande bestämmelser för uttagande av nöjesskatt. Detta noteras med tillfredsställelse, eftersom de nu gällande grunderna i många hänseenden måste anses mindre lyckligt avvägda.

De föreslagna förändringarna innebära i huvudsak dels att det tidigare tillämpade systemet med tre olika taxor skall försvinna och ersättas med en enhetlig för alla nöjesskattepliktiga arrangemang gällande taxa, dels ock att idrottsorganisationerna befrias från skyldigheten att erlægga nöjesskatt för uppvisningar och tävlingar i icke professionell idrott upp till en intäktssumma på 2 000 kronor.

Ehuru dessa ändringsförslag, som förut påpekats, hälsas med tillfredsställelse, kan det dock allvarligt ifrågasättas, om det icke kunde vara befogat att nu gå betydligt längre än vad som i den kungl. propositionen föreslås. Ungdomsvårdskommittén exempelvis har redan i sitt betänkande om stöd åt ungdomens föreningsliv föreslagit en betydligt mera genomgripande förändring av nöjesskatteförordningen. Kommittén anser sålunda bland annat, att ideella föreningar skola befrias från nöjesskatt för sådana tillställningar, som ordnas till förmån för föreningens verksamhet för ungdomens fysiska och andliga fostran.

I sitt betänkande har ungdomsvårdskommittén förutsatt att till ideella ungdomsorganisationer skola räknas alla sådana av politisk, religiös, scout-, nykterhets- och idrottskaraktär, vilka arbeta på demokratisk grund.

Vi anse, att riksdagen vid sin prövning av föreligande proposition om revision av gällande nöjesskatteförordning bör taga ungdomsvårdskommitténs ovan berörda förslag under allvarligt övervägande. Ungdomsorganisationernas stora betydelse för den demokratiska skolningen bör erkännas. I konsekvens därmed bör staten underlätta för dessa organisationer att bedriva en effektiv verksamhet. En viktig roll spelar därvid frågan om nöjesskatten. Ungdomsorganisationerna äro för närvarande i mycket stor utsträckning hänvisade till att finansiera sin verksamhet genom olika slag av festtillställningar. Skyldigheten att betala statlig och kommunal nöjesskatt omintetgör ofta alla försök till förtjänst på sådana tillställningar. Ett beaktande av de synpunkter ungdomsvårdskommittén framlagt ter sig därför som synnerligen

önskvärt. Vad ungdomsvårdskommittén föreslår i sitt betänkande innebär ett försök att i första hand tillmötesgå ungdomens intressen. Därutöver bör det emellertid enligt vår uppfattning allvarligt övervägas, om inte tiden nu är inne för att gå ytterligare ett steg längre.

Vår demokrati bygger ytterst på vårt fria svenska organisationsliv. Våra politiska, fackliga, ideella, religiösa, nykterhetsfrämjande, scoutliga och idrottsutövande organisationer äro av sådan vital betydelse för hela vårt samhällsliv, att allt som kan göras för att stödja deras verksamhet också bör göras. De flesta av dessa organisationer äro, oavsett om de bestå av ungdomar eller andra ålderskategorier, hänvisade till att finansiera sin verksamhet genom ordnandet av olika slag av festtillställningar. Det synes oss att starka skäl föreligga för att helt befria av dessa organisationer ordnade festtillställningar från nöjesskatt. De minskade inkomster, som stat och kommun därigenom skulle åsamkas, uppvägas helt visst av de större möjligheter till allmän aktivitet, som de folkliga organisationerna skulle erhålla till gagn för hela samhället.

Med hänvisning till ovanstående motivering hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådana ändringar i nu gällande bestämmelser angående nöjesskatt att politiska, ideella, religiösa, nykterhets-, scout- och idrottsorganisationer helt befrias från skatt för av dem anordnade festtillställningar.

Stockholm den 30 oktober 1945.

Einar Andersson,
Hyssna.

Fritz Persson,
Växjö.

Adolf Wallentheim.
Gösta Skoglund.